

[Bernhard Baunsgaard.]

ligningen af skat i Skandinavien. I Danmark har vi, som det er kendt, en delt kommunal/statslig ligning, i Sverige har vi en rent statslig ligning. Lovforslaget fastholder delingen mellem stat og kommune i Danmark. Undersøgelsen viste, at Sverige brugte 1,2 pct. af de pålignede skatter til administrationsarbejdet i forbindelse med ligningen, mens Danmark brugte 2,2 pct. Gennemførelsen af lovforslaget gør ligningsarbejdet i Danmark dyrere end tidligere. Det drejer sig her om, at vi behandler et lovforslag, der skal koste 500-600 mill. kr. mere end en ordning i rent statslig regie som den svenske.

Hvad får vi så for disse ekstra hundreder af millioner kroner? Er det en ligning, der indeholder fordele for borgerne? Dansk skattelovgivning bygger, som man ved, i meget høj grad på skøn. Danske embedsmænd er særdeles loyale og opfatter det, som regeringen pålægger, som en pligt. Der er ingen, der med rette kan beskyldte danske embedsmænd for ikke loyalt at prøve at udføre deres gerning. Men der er én ting, disse embedsmænd ikke kan: de kan ikke skønne, og de skal ikke skønne. Det skal der et folkestyret element til.

Hvordan bliver det så i fremtiden med sådan et folkestyret element? Det bliver dårligere. Vi har i dag henvend 70 folkevalgte skatteråd, og de skal som ligningsorgan erstattes af næsten 230 folkevalgte ligningskommissioner. Men så må det da blive bedre, det er mere end tre gange så mange? Nej, det bliver ikke. Skatterådenes medlemmer sad længe, så længe, at de gennem erfaringen fik et solidt indblik i problemerne i vor skattelovgivning. De fik honorar, ikke bare diæter. Det var en del af deres arbejdstid, der skulle være bundet til arbejdet med skattesagerne.

Hvordan bliver det så i fremtiden? Ligningskommissionens medlemmer får ikke honorar, bortset fra at der gennem et ændringsforslag er åbnet mulighed for, at formanden kan få tillagt et honorar. Konsekvensen bliver derfor, at et medlem af ligningskommissionen ikke vil have tid til at sætte sig ind i problemerne, især ikke når man husker, at der ingen garanti er for, at et ligningskommissionsmedlem bliver genudpeget af kommunalbestyrelsen. Han sidder kun i 4 år, ikke engang så længe som et medlem af skatterådet var sikkert på at forblive medlem. Derfor vil det i fremtiden være sådan, at danske skatteborgere næsten udeluk-

kende, hvis de skal have klaret deres problemer, har embedsmændene at forhandle med, det er dem, de skal henvende sig til. Det er ikke godt i et system, der bygger på skøn, som kun et folkevalgt element kan udøve.

Hvordan sikrer man så det tredje punkt, som må være klart i en sådan lov, specielt en lov, der er så meget dyrere end nødvendigt? Hvordan bliver det med en ensartet behandling? Jeg kan pege på, at statsskattedirektoratet får meget omfattende styrings- og instruktionsopgaver, og det skal yde en betydelig indsats på revisionsområdet. Hvad vil dette sige, omsat til jævnt dansk? Det vil sige, at man må frygte, at der vil komme 230 afgørelser i skønssagerne, truffet af de enkelte ligningskommissioner, og det må man så prøve på at styre fra statsskattedirektoratets side. Man håber at få klaret det gennem instruktion, men er sikker på, at der vil være betydelige revisionsopgaver tilbage.

Man foreslår her en lov, der er mere bureaukratisk, end det ville være, hvis vi havde en rent statslig regie. Det er embedsmænd, man skal forhandle med, ikke folkevalgte. Man foreslår her en lov, der er unødvendig dyr, for at sikre en rimelig og god ligning i Danmark. Man pålægger tilmed ligningskommissionerne opgaver, som de har meget ringe chance for at klare. Jeg tænker her på selskabsbeskatningen, men ikke mindst, som det har været anført af andre, på dødsbøbeskatningen.

Jeg kan kun understrege, at det radikale venstre agter at stemme imod dette lovforslag, der må stride imod ethvert forsøg på at demokratisere vort samfund, på at gøre den enkelte borger mere indforstået med, hvad det er, der sker i samfundet omkring ham.

Jeg skal til slut sige, at de ændringsforslag, som er fremsat af ministeren, og som støttes af udvalgets flertal, betyder små forbedringer. Dem er vi glade for, så glade, som man nu engang kan være over lidt, der retter på noget, der er dårligt. De af fremskridtspartiet fremsatte ændringsforslag kan vi ikke støtte.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må da straks erkende, at jeg er i tvivl om dette lovforslags hensigtsmæssighed. En lov af nærværende karakter skal jo holde i mange år, den kan man ikke lave om hvert andet år. Spørgsmålet er, om man er gået radikalt nok til værks. Spørgsmålet er, om man fordoms-